

гж ли го пропиза, мога ли? И щомъ като каза това, пушката гръмна и падна прасето до тѣхъ близу, което било на телеграфийта, а ний си мислехми че е връзъ насъ пушната. Подиръ тоя страхъ другъ единъ ни каза: що сѣдите тука бекомъти, вървете гасете янгъна въ града на Нова-чаршия, нѣмате работа при пашата, а ний нѣмахме време да гасимъ и се повърнахме назадъ. Щомъ извървѣхме до 10-на раскрача и вратата ни зехъ да вървѣхъ назадъ или да хлъцноватъ отъ страхъ, като мислихми да не ни заколятъ. Обадн се единъ отъ тълпата, та каза на Ахмедъ чауша, родомъ Зебекъ, „а бе Ахмедъ Чаушъ, вий тия хора ги върнахте, но тѣ ако нѣмахъ нѣкакъвъ зоръ (притѣсенние) тий недохохождахъ; што, ако на усѣти пашата, знаешъ ли, бизе текдиръ едеръ.“ Тогава Ахмедъ чаушъ ни повика да се върнемъ назадъ къмъ тѣхъ и ний се върнахме; та на попита: кждѣ ще идите? — Петко му отговори, ще идимъ при пашата, състоянието си да кажемъ, тогава Ахмедъ чаушъ каза: стойте вий тука, азъ ща оти зарадъ васъ и ний стоахме. Той отиде тичешкомъ при пашата да му яви и се върна къмъ насъ съ 15—20 души редовна войска, която съ пушки и ножове въ рѣцѣ ни заобиколи и ни каза: „хайдѣ зановѣдайте при пашата и ни отвори нѣтъ отъ башибозуцитѣ, като ни пазяхъ съ редовна войска, която ни взе въ четири страни кругомъ съ по 4—5 души отъ страни и на заведе, а пакъ башибозуцитѣ отподирѣ ни тракахъ и на мѣрѣхъ съ празни пушки за да на плашатъ. Пристигнахме при пашата, който бѣше съ бозевн дрѣхн отъ шаякъ и отъ страхъ го заманахме, но чаушина хвана дѣда Петка за яката и му показва гдѣ е той, што като се възвърнахме ужъ при него, веднага паднахме прѣдъ него, та отъ страхъ си ударихме и тримата главитѣ въ полата му, гдѣто на Иконома попъ Михаила падна шапката въ полата му, който я зе и му я подаде като извика: не ола бу? Какво е станало?—Тогава Петко П. Костовъ му отговори: аманъ ефендамъ, женитѣ и дѣцата ни исклахъ. — Пашата отговори строго три нѣти и едно подиръ друго, вий лѣжите! — Петко му възрази какво лѣжемъ, казвамъ ви за